

Nadal de les coses petites

Romà Casanova, bisbe de Vic

Ara ve Nadal. I, un any més, reviuem el naixement del nostre Salvador, Jesús, perquè Nadal sempre és nou. Nadal, però, ens demana una cosa: *Si no us feu com els infants...* I és que Nadal és la festa del Déu-infant, del Déu que s'ha fet petit i tendre perquè tothom pogués acostar-se a ell, i mirar-lo, i deixar-se entendre pel qui és l'Amor. Si no aflora el nostre cor d'infant no podem ni entendre ni viure el Nadal de nostre Senyor Jesucrist.

De fet, Nadal està fet de coses petites. Aparentment insignificants, però que són plenes de sentit. Realitats que tothom pot fer i pot experimentar. Una festa de Nadal que necessités coses grans no seria el Nadal autèntic. I és que el misteri de Nadal solament el van viure els qui tenien mirada d'infant i cor de pobre: els pastors que eren al ras guardant els seus ramats, els mags vinguts d'orient, dos ancians del temple: Simeó i Anna. I, evidentment, Maria i Josep.

El misteri de Nadal solament el van viure els qui tenien mirada de nen i cor de pobre

Nadal és la festa de les coses petites. Hi cantem nades; les que vam aprendre de petits, i hem cantat a cada Nadal i les que, encara que la nostra memòria s'afebleixi, sempre resten en el nostre cor i surten amb alegria dels nostres llavis. Què n'és, de bo, cantar en família nades! Per Nadal hem de contemplar el misteri que es fa present en les nostres llars amb el pessebre: «El pessebre és com un Evangeli viu, que sorgeix de les pàgines de la Sagrada Escripura. La contemplació de l'escena del Nadal ens convida a posar-nos espiritualment en camí, atrets per la humanitat d'aquell que s'ha fet home per a trobar cada

home. I descobrim que ell ens estima fins al punt d'unir-se a nosaltres, perquè també puguem unir-nos a ell» (*Admirabile signum*, 1, Francesc). Hi ha també una realitat petita: participar en família en la missa de Nadal, a mitjanit o durant el dia. És una ocasió molt bona per a donar sentit a totes les festes. La litúrgia sempre evangelitza. Una litúrgia ben celebrada arriba al cor i, en el moment oportú, dona fruit.

No hi ha Nadal sense les coses petites de servei i d'estimació. Compartir en família la taula, oberta a aquells que són sols; escoltar-nos mútuament, apagant els mòbils; ser a prop dels malalts i ancians de les nostres famílies i dels qui no tenen ningú: saber compartir una sobretaula llarga ...; són aquestes coses petites les que fan possible que sigui Nadal, perquè Déu s'ha fet un de nosaltres a fi que nosaltres siguem com ell: amor, donació, servei.

